

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΙΑ'

Συνδρομή ἑτησίαι· Ἐν Ἑλλάδι φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20. — Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται ἀπὸ
1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους· καὶ εἶναι ἑτησίαι· Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως· Ὀδὸς Ἀρχιεπισκοπῆς.

17 Ὀκτωβρίου 1882

ΤΟ ΑΚΟΥΣΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

[Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

Συνήχητα ἰδί σελ. 640.

III'.

Ὁ κόλπος τοῦ Μεξικίου.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ Πινσὼν δὲν ἤρχιστε τὰ συνήθη θορυβώδη παράπονα· ἐπαηγήθηεν εἰς τὸ παρά τὴν πρῶτην κατὰστροφον, ἀπέθηκε τὸ δέμα ἐφ' ἑνὸς τῶν ἐδωλίων καὶ ἤρξατο νὰ περιπατῆ κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος σοβαρῶς, βραδυβάζων, μηδὲν προσέχων εἰς τὰ περίξ αὐτοῦ συμβαίνοντα. Ἐνίοτε, ὅτε βαδίζων, ἔβλεπεν ἐνώπιόν του τὴν ξηρὰν, ἴστατο διὰ μιᾶς θεωρῶν τοὺς γυμνοὺς καὶ ἀγόνους βράχους, τοὺς προστατεύοντας τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος τῆς Ἀθάνας, ἢ τοὺς πλανωμένους ἐν τῷ οὐρανῷ μελανοὺς ἰέρακας. Ἄλλοτε ἴστατο παρατηρῶν τὴν θάλασσαν, ἧς τὰ κυανὰ ὕδατα συνεχέοντο μακρὰν μετὰ τοῦ γαλανοῦ χρώματος τοῦ αἰθέρος.

Οἱ λάροι ἠκολούθηον τὴν ὑπὸ τοῦ Φούλτωνος σχηματιζομένην αὐλακα καὶ κατερχόμενοι διὰ ταχείας πτήσεως ἤρπαζον τὰ ριπτόμενα ἐκ τοῦ πλοίου λείψανα τῆς τροπῆς. Ἐκίνει τότε τὴν κεφαλὴν ὁ Πινσὼν καὶ ἐψιθύριζε τὴν ποιητικὴν εὐχὴν :

« Ἄς εἶχα πτέρυγας πτηνοῦ . . . »

Οὐδ' ὁ Ζωηρὸς ἦτο νύχαριστημένος, καίτοι δὲν ὤμιλει. Παρετήρει καὶ αὐτὸς τὴν ξηρὰν μετὰ πόθου, οὐχὶ πρὸς τὸ μέρος τῶν βράχων, ἀλλὰ κατώτερον, πρὸς τὴν παραλίαν τὴν περιστροφομένην ὑπὸ δένδρων, παραδόξον ἐχόντων φύλλωμα. Πῶ ἔβαινον ἄρα γε ; Τὸ παιδίον ἐπόθει διακαῶς νὰ μάθῃ πλὴν δυστυχῶς ὁ Πινσὼν ἐφάνιστο λίαν περιφροντις, ὥστε δὲν ἐτάλλα νὰ πλησιάσῃ πρὸς αὐτὸν, οἷ δὲ ἀξιωματικοὶ λίαν ἀψησχολημένοι, ὥστε δὲν ἔκρινε πρέπον νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ.

Μικρὸν κατὰ μικρὸν αἱ αἰται ἐγένοντο κυανόχροαι, τὸ δὲ βλέμμα οὐδὲν διέκρινε ἐν αὐταῖς εἰμὴ ὄγκους ἀορίστους μέλανας, λευκοὺς ἢ πρασίνους, εἶτα τὰ χρώματα ταῦτα ἀνεμίγησαν καὶ ἀπετέλεσαν φαῖόν τι ὄλον· τότε ἡ προσοχὴ τοῦ μερικίου ἐστράφη πρὸς τὸν Δάβις.

Τὸ πειρατικὸν, οὐ τὸ λευκὸν σκάφος ἐφάνιστο ὀλισθαίνον ἐπὶ τῶν κυμάτων, ὑπερῆγεν ἐν τῷ πλῶ τὸν Φούλτωνον κατὰ ὀκτὼ χιλιομέτρα, ἐφάνιστο δὲ ἀδιακόπως κερδίζον ἐν τῇ ἀποστάσει. Ὁ πλοῖ-

αρχος ἰστάμενος ἐπὶ τῆς γεφύρας προσέταπτεν ἀπαύστως τοὺς μηχανικοὺς νὰ αὐξάνωσι τὸν ἀτμὸν καὶ νὰ δίδωσι μεγαλειτέρην ὄθησιν εἰς τὸν ἔλικα. Αἶφνης ὁ Δάβις ἐθεάθη διαγράφων καμπύλην, στρεφόμενος καὶ διευθυνόμενος πρὸς βορρᾶν. Ὁ Φούλτων ἐστράφη παρομοίως καὶ προὐχώρησε παραλλήλως πρὸς τὸ πειρατικόν.

— Ἄν κατορθώσῃ νὰ μᾶς περάσῃ αὐτὸς ὁ κακούργος, εἶπεν ὁ πλοῖαρχος πρὸς τὸν ὑπαρχον, θὰ μᾶς σύρῃ βεβαίως εἰς τὴν Εὐρώπην. Διατάξτε νὰ κλείσωσι τὰς ἐπιστομίδας τοῦ λέβητος, κύριε· καλλίτερα νὰ τιναχθῶμεν εἰς τὸν ἀέρα παρὰ νὰ ὑποστῶμεν τοιοῦτον ἐξευτελισμὸν.

Ἐπὶ μίαν ὥραν τὰ δύο ἀτμόπλοια ἐπλευσαν παραλλήλως. Ὁ πλοῖαρχος περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν παρετήρει ἐναγωνίως τὴν πορείαν, συγκρίνων ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν τὴν θέσιν τοῦ πλοίου του πρὸς τὴν τοῦ ἐχθροῦ του. Ἐλικες μέλανος καπνοῦ ἀνεπέδων ἐκ τῆς καπνοδόχου τοῦ Δάβις, καὶ τοῦτο ἐδήλου ὅτι καὶ τὸ πειρατικὸν ἐθερμάνει τὴν μηχανὴν μετὰ τῆς αὐτῆς ζέσεως μετ' ἧς καὶ ὁ Φούλτων. Ἡ ξηρὰ εἶχεν ἐξαφανισθῆ τέλειον ἀπὸ πολλῆς ὥρας, ὅτε ὁ Πινσὼν, ἀφείς τέλος τὸν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος βηματισμὸν, ἐπέσησε τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τῆς περὶ τὴν ταχύτητα ἀμίλλης τῶν δύο ἀτμοπλοίων. Ἐνδομύχως ὁ Πινσὼν βλέπων τοῦτο νύχηθη ἵνα ὁ Δάβις ὑπερβαίνων τὸν Φούλτωνον ἀναλάβῃ τὸν πρὸς τὰς Ἠνωμένους Πολιτείας ἢ πρὸς τὴν Εὐρώπην πλοῦν.

Ἐγένετο μετ' οὐ πολὺ καταφανὲς ὅτι τοῦ πειρατικοῦ ἡ πορεία ἐχαλαροῦτο καὶ τότε οὐρᾶ θριάμβου ἀντήχησεν ἐπὶ τοῦ Φούλτωνος. Πλὴν οὐδὲ τὸ μέγα τοῦτο τοιαύτην μακρόδην πορείαν· μολοντοὺ ὁ μηχανικὸς ἤλειπε δι' ἀφθόνου ἐλαίου τὴν μηχανήν, τὰ ἔμβολα ἐθερμάνοντο ἐπαισθητῶς. Πρὸς στιγμήν ἐθεάθη ὁ Δάβις ὡς ἀποφασίζων νὰ δεχθῆ τὴν μάχην ἂν ἐγίνωσκε τί συνέβαιναν ἐπὶ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ του, ἤθελε βεβαίως ἐπιμαίνει εἰς τὴν πρόθεσίν του, ἤθελεν ἀψηφῆσαι τὸ πῦρ αὐτοῦ καὶ διέλθει πρὸ αὐτοῦ. Ἀλλὰ τοῦτο, ἀληθῶς εἶπεν, ἤθελεν ἐπιθέσει αὐτὸν εἰς βεβαίαν σχεδὸν καταστροφὴν· ὅθεν, ἀφοῦ ἀπόλωσε τὸ ἐν τέλει τῆς κερδηθείσης διὰ τῆς πανουργίας αὐτοῦ ἀποσάσεως, ἐξήκολούθησε τὸν πρὸς δυσμᾶς πλοῦν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικίου, τοῦ ἀπεράντου τούτου λέβητος, ὅπου τοῦ

Ὁκεανοῦ τὰ ὕδατα εἰσρέουσιν ἵνα θερμανθῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι κατόπιν ὑπὸ τὸ ὄνομα *Gulf stream* ὅπως καταβρέξωσι τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐρώπης διὰ τῶν κυμάτων αὐτῶν, χλιαρῶν εἰσέτι μετὰ πλοῦν ὀκτακισχιλίων χιλιομέτρων.

— Λαμπρὸν πλοῖον, λαμπρὸν πλοῖον! ἐπανελάβε φαιδρῶς ὁ πλοίαρχος τύπτων τὸ ἔδαφος τοῦ πλοίου διὰ τοῦ ποδός. Τί λέγετε σεῖς, κύριε Πινσῶν;

— Οἰκτεῖρω, ἀπήντησεν ὁ μηχανικός, τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ τοῦ *Δάβις* ἂν ἦτο εἰς τὴν θέσιν του Γάλλος πλοίαρχος, θὰ ἐδέχετο τὴν μάχην πρὸ καιροῦ.

— Καὶ θὰ ἤττατο, κύριε, ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος, διότι πᾶσαι αἱ περιπτώσεις εἶνε ὑπὲρ ἡμῶν. Αὐτὸ εἶνε τὸ λάθος τῶν συμπατριωτῶν σας νὰ μὴ λογαριάζωσι ποτὲ τοὺς ἐχθρούς των. Βεβαίως ἐνίοτε τὰ παράτολμα κινήματα ἐπιτυγχάνουσι· ἀλλὰ τί θὰ ἐλέγετε, ἂν ἐβλέπετε παίκτην ζακτριλίου, βίψοκινδυνεύοντα καὶ κινῶντα τοὺς πεσσοὺς ἀσκόπως τῆδε κἀκεῖσε; Ἐνὸς μὲν ὁ *Δάβις* πλέει ἔσεται ἐπίφοβος εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖά μας. Αὐτὸ τὸ γινώσκει καὶ διὰ τοῦτο προφυλάσσεται.

— Φαίνεσθε νύχαριστημένος, πλοίαρχε.

— Καὶ εἶμαι τῷ ὄντι, κύριέ μου· ὁ *Δάβις* αὐτὴν τὴν στιγμήν εἰσῆλθεν ἐντὸς παγίδος, ὅπου βεβαίως θὰ πιασθῆ.

— Εὐρισκόμεθα ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικου;

— Ναί.

— Καὶ ποῦ πηγαίνομεν;

— Εἰς Σιζάλ, εἰς Καμπέχην, εἰς Βέρα-Κροῦζ, εἰς Ταμπίκον, εἰς... αὐτὸ ἐξαργάται ἀπὸ τὸν ἐχθρόν μας.

Ὁ Πινσῶν δὲν ἀπεκρίθη ἤρχισε μόνον ἐκ νέου νὰ περιπατῆ κατὰ μῆκος καὶ πλάτος ἐπὶ τοῦ πλοίου.

— Ἐμελλον νὰ ὑπάγω εἰς Καλαί, ἐσκέπτετο, καὶ ὑπῆγα εἰς Λιθερπούλην· ἔμελλον νὰ ὑπάγω εἰς Νέαν Ὑόρκην, καὶ ἐταξίδευσα εἰς τὰς Καναρίους νήσους, εἰς τὰς νήσους τοῦ Πρασίνου ἀκρωτηρίου καὶ τέλος εἰς τὰς Παρθένους νήσους. Ἀπὸ τὰς Ἀντίλλας, τὰς ὁποίας δὲν ἠλπίζον ποτὲ νὰ ἴδω, ἰδοὺ ὅπου μεταφέρομαι εἰς τὸ Μεξικόν, ὅπερ δηλοῖ ὅτι θὰ μεταβῶ εἰς Κίνα, εἰς Λαθραδὸρ, εἰς τὰς Σανδβίχας νήσους ἢ εἰς Μαδαγασκάρ καὶ τοῦτο διότι εἰς φίλος μου...

— Κύριε, εἶπεν αὐτῷ μετ' ἡδυσίας φωνῆς ὁ Ζωηρός.

— Τί θέλεις;

— Ἦθελον νὰ σὰς ἐρωτήσω τί εἶνε ὁ κόλπος τοῦ Μεξικου.

— Ὁ κόλπος τοῦ Μεξικου εἶνε εὐρεῖα λεκάνη περιοριζομένη πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Φλωρίδος, πρὸς νότον ὑπὸ τοῦ Γιουκατάν καὶ πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῶν μεξικανικῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ταβάσκου καὶ τῆς Βέρα-Κροῦζ. Συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ

ὠκεανοῦ διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βαχάμα, διὰ τοῦ ὁποίου διήλθομεν διὰ νὰ φθάσωμεν ἐδῶ, καὶ παρὰ τὸν ὁποῖον κεῖνται αἱ νῆσοι Λουκαῖαι.

Ὁ Ζωηρός μεταβάς παρετήρησεν ἐπισταμένως ἐπὶ τινος γεωγραφικοῦ χάρτου τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν Λουκαίων νήσων, ὧν ἡ προσέγγισις καθίσταται κινδυνώδης, ἕνεκα τῶν περιστοιχιζουσῶν αὐτὰς ἀμμωδῶν βῆχων. Κατὰ τὸ γέσθη, ὁ πλοίαρχος, χαίρων ὅτι ἔπραξε τὸν δρόμον τῷ πειρατῇ ἐξεπωμάτισε πολλὰς φιάλας καμπανίτου. Τὸ θυμῆρες ποτὸν τῆς πατρίδος του ἐφαίδρυνεν ἐν μέρει τὸν Πινσῶν, ὃν οἱ ἀξιωματικοὶ διεβεβαίουν ὅτι τὸ πειρατικὸν δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ διαφυγῆ, ὡς ἀποκεκλεισμένον.

Διήλθον δύο ἔτι ἡμέρας πλέοντες ἐν ἀνοικτῷ πελάγει. Ὁ καύσων ἐγένετο πνιγηρὸς, διότι ὁ Ἀπρίλιος εἶνε ὁ θερμότερος μὴν τοῦ ἔτους ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ἣ εὐρίσκοντο. Ὁ Ζωηρός ἐγίνωσκεν ὅτι ἐν τῷ Μεξικῷ, οὐ αἱ ἀκτὰι ἐντὺς ὀλίγου ἔμελλον νὰ φανῶσιν, εὐρίσκοντο παρθένα δάση, ἕνθα διητῶντο τίγρεις, πίθηκες, ψιττακοὶ, καὶ λειμῶνες πλήρεις ταύρων καὶ ἵππων ἀγρίων. Ὁ ἐνθερμος αὐτοῦ πόθος ἦτο νὰ ἴδῃ τάχιστα τὴν προνομιοῦχον ταύτην γῆν καὶ πρὸ πάντων ν' ἀποβιβάσθῃ εἰς αὐτήν. Ὅποτε λοιπὸν ἤκουε τοὺς ἀξιωματικούς λέγοντας ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ *Δάβις* θὰ κατέψευγεν ἐντὸς τοῦ λιμένος τῆς Καμπέχης ἢ τοῦ Ταμπίκου, ἔτρεχεν ὀπισθεν τῆς μεγάλης λέμβου, ὅπως ἐκτελέσῃ τὸ ἀπαραίτητον ἐπικίνδυνον αὐτοῦ ἄλλα. Ἀπεναντίας δὲ ὁπότε ἐγένετο λόγος ὅτι ἠδύνατο ὁ *Δάβις*, κάμπτων νῆσον τινὰ, νὰ μεταβάλλῃ πορείαν καὶ ν' ἀναλάβῃ τὸν πρὸς τὴν Εὐρώπην πλοῦν, ὁ Ζωηρός μετέβαινε καὶ ἐκάθητο παρὰ τὴν πρῶραν σύνορον, θεωρῶν τὰ βαθέα ὕδατα, ἀνοιγόμενα ὑπὸ τὴν ἰσχυράν ὄθησιν τοῦ ἔλικος.

Πρῶϊαν τινὰ, καθ' ἣν ὁ Ζωηρός ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐνωρίτερον ἢ ὁ Πινσῶν, ἀφοῦ ἐβεβαίωθη ὅτι ὁ *Δάβις* ἐφαίνετο εὐρισκόμενος εἰς τὴν αὐτὴν περίπου ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ *Φούλτω* ρος, ἐξεπλάγῃ βλέπων πτηνὸν ἱπτάμενον καὶ προσψαῦον τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, εἶτα δὲ βυθιζόμενον καὶ ἀφανιζόμενον ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Ταυτοχρόνως στίφος ἰχθύων ἐπέταξεν ὡς στίφος στρουθίων, ὑπεράνω τοῦ ὕδατος, ψαῦον σχεδὸν τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἐβυθίσθη πάλιν ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ στοιχείου.

— Ὁνειρεύομαι; ἠρώτησε τὸ παιδίον, ἢ μήπως εὐρίσκομαι εἰς τὰς μαγευμένας ἐκείνας χώρας, διὰ τὰς ὁποίας ὀμιλοῦσι τόσον συχνὰ οἱ ναῦται;

Ἐδραμεν ἀμέσως πρὸς τὸν Πινσῶν, ὅστις παρετήρει τὴν θάλασσαν καὶ ἐμέτρει τὴν ἀπόστασιν, εἰς ἣν εὐρίσκετο ὁ *Δάβις*.

— Τί σημαίνει αὐτό; τὸν ἠρώτησε δεικνύων αὐτῷ καὶ ἕτερον στίφος ἰχθύων ἱπταμένων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

— Καθώς βλέπετε εἶνε ψάρια τὰ ὁποῖα πετοῦν.

— Ψάρια ποῦ πετοῦν! ἐπανάλαβεν ὁ Ζωηρός.

— Ναί· εἶνε εἶδος μικρῶν λαβρακίων.

Φεύγοντες ξιφίαν διώκοντα αὐτοὺς οἱ ἰχθύες ἀναπηδήσαντες ἔπεσαν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου, εἰς δ' αὐτῶν ὑψώθεισιν περισσότερον ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Ὁ Ζωηρός δραμῶν συνέλαβεν αὐτὸν καὶ ἐθαύμασεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν τὰ μακρὰ πτερύγια αὐτοῦ, τὸ ἀργυροῦν καὶ κυανοῦν χρῶμα τοῦ ὠραίου ἰχθύος, ἔχοντος μῆκος τριάκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ἄλλ' ἄρα ἤκουσε τοὺς παρεστῶτας λέγοντας ὅτι καλὸν ἦτο νὰ τὸν ψήσῃ, ἐθυρώθῃ καὶ ἐρρίψῃ τὸν αἰχμαλώτον εἰς τὴν θάλασσαν, ὅστις παραχρῆμα ἠφανίσθη ἐντὸς τῆς αὐλακος τοῦ πλοίου.

Τὴν ἐσπέραν ἐγένετο συμβούλιον τῶν ἀξιωματικῶν. Προσγγίζον τὸ συμπλεγμα τῶν ὑφάλων, τῶν καλουμένων Σκορπιῶν, ὁ δὲ Δάβις καθὰ ἐκ τῶν κινήσεων αὐτοῦ ἐφαίνετο, ἔβαινε ὡς ἂν μὴ ὑπόπτειε ποσῶς τὸν κίνδυνον. Μόλις ἐπῆλθεν ἡ νύξ, οἱ ἀξιωματικοὶ κατεμέτρησαν τὸ ὕψος τῶν ἀστέρων καὶ ἤρχισαν νὰ κάμνωσι διαφόρους ὑπολογισμούς. Ἦτο ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι τὸ πειρατικὸν ἔβαινε κατ' εὐθείαν πρὸς τοὺς Σκορπιούς. Ἐδιπλασιάσθησαν οἱ φρουροὶ καὶ μία ἀκτίς ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ἐφώτισεν ἀμέσως τὸν Δάβις.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον παρετήρησαν ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ πειρατικοῦ ἀπόστασις ἤλατ' τοῦτο· σημείον ὅτι ἐχαλαροῦτο ἡ πορεία αὐτοῦ. Ὁ Δάβις εὐρίσκατο εἰς ἀπόστασιν βολῆς καὶ οἱ πυροβοληταὶ ἦσαν ἤδη ἑτοιμοὶ νὰ ἀρχίσωσι τὸ πῦρ, ὅτε αἰφνιδίως ὁ Δάβις ἐτόρπη πρὸς ἀριστεράν. Ἡ φωτιζουσα αὐτὸν ἀκτίς πεσοῦσα πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἔδειξε σειρὰν δξείων κορυφῶν βράχων, κατ' ὧν ἐθραύετο ἀφρίζουσα ἡ θάλασσα.

— Στρέψατε, στρέψατε! ἐκραύγασεν ὁ πλοίαρχος.

Στιγμὴ ἀγωνίας διῆλθε τὸ πλήρωμα τοῦ Φούλτωνος, ὅστις κάμψας διῆλθεν ἐγγύτατα τῶν ὑφάλων, εἰς ἃς ὁ ἀντίπαλος αὐτοῦ ἤλπιζε νὰ τὸν ῥίψῃ. Ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ δόλου τούτου προελθούσα ἀργοπορία παρ' ὀλίγον νὰ στοιχίσῃ πολὺ τῷ πειρατῇ, ὅστις ἐδέχθη ἐν τῷ μεταξὺ πλείστας βολάς. Ἡ μάχη ἐφαίνετο ἀρχιζμένη, ὅτε πρὸς μεγίστην ἐκπλήξιν τοῦ Πινσῶν, ὁ πλοίαρχος διέταξεν αἰφνης νὰ παύσῃ τὸ πῦρ.

Ὁ Δάβις ἔκαμπε τὴν σειρὰν τῶν ὑφάλων· ἀνευ δὲ τῆς ἀγχινοίας τοῦ πλοίαρχου ὁ Φούλτων διαγράφων τὴν αὐτὴν καμπύλην, ἠ' ἄφινε ἐλευθέραν τὴν δίοδον εἰς τὸν ἐχθρόν του, ὅστις προχωρῶν ἤθελεν ἐπαναγάγει ἐκ νέου τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἀφοῦ ἐπὶ μίαν ὥραν ὁ Δάβις ἐποίησε διαφόρους χειρισμούς, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ ν' ἀποπλανήσῃ τὸν ἀντίπαλόν του, ἀνέλαβε τὴν πρὸς τὰ πρότω πορείαν.

— Τὸν ἔχομεν εἰς τὸ χεῖρ τέλος πάντων! ἐκραξεν ὁ πλοίαρχος. Πρὶν ἢ παρέλθωσι τεσσαρά-

κοντὰ ὀκτὼ ὥραι, προσέθηκε στρεφόμενος πρὸς τὸν Πινσῶν, θὰ συντρίψω αὐτὸν τὸν ληστὴν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὴν μεξικανικὴν παραλίαν· καὶ ἔπειτα θὰ ζητήσω εὐγενῶς συγγνώμην ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ζουαρέζ.

Τὴν μεθεπομένην ἡμέραν περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ὁ σκοπὸς ἀνήγγειλε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ κώνου τῆς Ὀριζάβας, δρατοῦ ἐξ ἀποστάσεως τριάκοντα λευγῶν ἐκ τῆς θαλάσσης. Ὁ Ζωηρός ἐκπλαγείς ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς χιονοσκεποῦς ταύτης κορυφῆς, ἔσπευσε νὰ παραλάβῃ τὸ δέμα τῶν ὑποκαμίσων καὶ προσελθὼν ἔστη παρὰ τὸν Πινσῶν. Περὶ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἐσπέρας εὐρίσκατο ἐνώπιον τοῦ φρουρίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου-Οὐλλόα, ἀλωθέντος τὸ 1839 ὑπὸ τῶν Γάλλων. Ὅπισθεν τοῦ φρουρίου, κεκτισμένον ἐπὶ νησίδος, ἐκτείνεται εὐρεῖα ἀμυδρῆς παραλία, ἐπὶ τῆς ὁποίας κεῖται ἡ πόλις τοῦ Ἀληθοῦς Σταυροῦ ἢ Βέρα-Κροῦζ, μετὰ τὰ καθ' ὠνοστάσιά της, ἅπερ καθιστῶσιν αὐτὴν ὁμοίαν πρὸς πόλιν ἀνατολικήν.

Ὁ Πινσῶν παρετήρει τὸ θέαμα τοῦτο μετ' ἀδιαφορίας, λίαν ἐκπληττούσης τὸν Ζωηρόν.

— Θ' ἀποδιβασθῶμεν ἐντὸς ὀλίγου, κύριε, τῷ εἶπε τὸ παιδίον· δὲν συλλογίζεσθε;

— Θ' ἀποδιβασθῶμεν; ἐπινέλαβεν ὁ μηχανικός. Καὶ τὸ πιστεύεις σὺ αὐτό; Μήπως δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποδιβασθῶμεν καὶ εἰς Κουϊνστόουν, εἰς Ἁγιον Θωμᾶν, εἰς Ἀβάναν; Τὸ ἴδιον θὰ πάθωμεν καὶ ἐδῶ. Ἐρθᾶσαμεν εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ, ὅχι ὅμως καὶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κόσμου.

Ὁ Δάβις παραλαβὼν τὸν προρέα εἰσῆλθε μετ' ὀλίγον ἐντὸς τοῦ λιμένος καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν πηλεσθῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Οὐλλόα. Ὁ Φούλτων ἀκολουθῶν τὸν ἀντίπαλόν του διῆλθεν ἐπίσης πρὸ τοῦ φρουρίου καὶ εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ ἀνοικτοῦ λιμένος τῆς Βέρα-Κροῦζ, καὶ στάς εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν μέτρων ἀπὸ τοῦ Δάβις ἠγκυροβόλησεν.

Ἡ νύξ ἦτο θερμὴ· ἡ σελήνη πλησιφαῆς καὶ λαμπρὰ ἐφώτιζε τὴ μακρὸν πρόχωμα τοῦ λιμένος, κατασκευασθὲν διὰ μεγάλων ἐξόδων ὑπὸ τῶν μεξικανῶν καὶ προχωροῦν ἐπὶ τριακόσια μέτρα ἐντὸς τῆς θαλάσσης. Ὅπισθεν αὐτοῦ διεγράφοντο τὰ λευκὰ τείχη, διότι ἡ Βέρα-Κροῦζ ἔχει κατασκευὴν πόλεως ὀχυρᾶς.

— Θέλετε ν' ἀποδιβασθῆτε; ἠρώτησεν αἰφνης ὁ πλοίαρχος τὸν Πινσῶν.

Ὁ μηχανικός ἠγέρθη.

— Ἄν τὸ θέλω! ἀνέκραξεν.

— Κεταβιδιάσατε μίαν λέμβον, εἶπεν ἀπλῶς ὁ ἀξιωματικός.

Ὅτε ὁ Πινσῶν εἶδε τὴν διαταγὴν τοῦ πλοίαρχου ἐκτελεσθεῖσαν, ὅτε ἤλθον νὰ τῷ εἰπῶσιν ὅτε τὸν ἀνέμενον, κατελήφθη ὑπὸ ἰσχυρᾶς συγκινήσεως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐπληρώθησαν δακρύων. Ἠὐχαρίστησε μετὰ κατανύξσεως τὸ περιου-

κλοῦν αὐτὸν πλήρωμα τοῦ Φούλτωνος, ἔθλιψε τὴν χεῖρα τοῦ πλοίαρχου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν, δίδων αὐτοῖς τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας αὐτοῦ ἐν Παρισίοις καὶ εὐχόμενος αὐτοῖς καλὴν ἐπιτυχίαν.

— Ὅταν ὁ Δάβις ἐξέλθῃ, τῷ εἶπεν ὁ πλοίαρχος, θὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν μέτρων καὶ θὰ τελειώσωμεν γρήγορα τὴν ὑπὸ θέσιν μας. Λοιπὸν, κύριε Πινσὼν, θέλετε νὰ μείνετε μαζί μας;

— Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ μηχανικὸς, κατὰ τὴν μάχην ἐμπορεῖ καμμία σφαῖρα τοῦ Δάβις νὰ ἔλθῃ νὰ εὕρῃ ἐμὲ ἢ τὸν Ζωηρόν. Ἄν ἤμην Ἀμερικανὸς καὶ ἂν ἠσθάνουμην ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ ἀγώνος σας, ἢ πρότασις σας ἴσως θὰ μὲ εἴλκυεν. Ἄλλ' ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τὴν Βατινιόλλην καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιστρέψω εἰς Εὐρώπην διὰ τινος τῶν ἀτμοπλοίων τῶν ἐκτελούντων τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν Ἀντιλλῶν ἢ τοῦ Μεξικικοῦ. Χαίρετε, λοιπὸν, πλοίαρχε· σὰς εὐχαριστῶ μυριάκις.

Μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ὁ Πινσὼν καὶ ὁ Ζωηρός, ὅστις ἔτρεμε φοβούμενος μὴ ὁ μηχανικὸς δεχθῇ τὴν προσφορὰν τοῦ πλοίαρχου, ἀπεβιάζοντο ἐπὶ τῆς ἀκτῆς. Ἡ λέμβος τοῦ Φούλτωνος ἐπέστρεψε πάραυτα, καὶ χάρις εἰς τὸ φῶς τῆς σελήνης οἱ δύο ταξιδιωτὰι παρηκολούθησαν αὐτὴν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μέχρις ὅτου ἐπανῆλθον εἰς τὸ ἀτμόπλοιο. Ἀπέστειλαν τότε μεγαλοφώνως τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν πρὸς τοὺς φίλους αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς μερίστην πύλην φαινομένην εἰς τὴν ἐσχατιάν τῆς ἀκτῆς.

[Ἐπεται συνέχεια].

Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ

Περιγραφή

τοῦ μαθητικοῦ βίου ἐν Γερμανίᾳ.

Συνίξις τῆς σελ. 646.

Οἱ ἔρωτες τοῦ φοιτητοῦ. Αἱ κόραι τοῦ Βυρτσβούργου. Ὁ μοροεὶτὴς ἑβελοτήης.

Ἄλλ' ἐὰν κατὰ τύχην δὲν εὐρίσκεται νεαρόν τι πλάσμα ὑπὸ τὴν στέγην τῆς οἰκίας, ἐν ἣ οἰκεῖ ὁ φοιτητὴς, ζητεῖ τότε οὗτος ἐρωμένην ἐκτὸς τῆς οἰκίας. Διότι ὁ φοιτητὴς τοῦ Βυρτσβούργου, ὅπως καὶ ὁ τῶν ἄλλων γερμανικῶν χωρῶν, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ ἔρωτος. Πολλοὶ δὲ λόγοι ὑποδεικνύουσιν τὸν ἔρωτα ὡς ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖον καὶ ἀναπόσπαστον συστατικὸν τοῦ σπουδαστικοῦ βίου. Ὁ Goethe, λέγων «Θέλεις νὰ μάθῃς τί πρέπει νὰ πράξῃς; ἐρώτησον τὰς εὐγενεῖς γυναῖκας», καὶ ὁ «εὐγενὴς προχωρεῖ μακρὰν δι' ἐνὸς καλοῦ λόγου τῶν γυναικῶν», ὑπονοεῖ ἀναμφισβητήτως ὅτι ἡ μετὰ τοῦ τρυφεροῦ γένους ἀναστροφή, ὁρᾷ ἐξευγενιστικῶς ἐπὶ τῆς νεότητος. Τοὺς στίχους τοῦ Schiller «τιμᾶτε τὰς γυναῖκας, διότι συνυφαίνουσι καὶ συμπλέκουσιν οὐράνια βόδα ἐν τῇ γῆνι ἡμῶν ζωῇ» θεωρεῖ ὁ υἱὸς τῶν

Μουσῶν ὡς ἀπ' εὐθείας πρόσκλησιν εἰς ἔρωτα. Ὁ ἔρωτος, ἐν ἄλλοις, πρὸς νεάνιδα εἶνε καὶ ἀναγκαῖος, ἵνα δύναται τις ν' ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ παρὰ τὸν πότον. Τί θὰ πράττῃ δὲ τέλος ὁ ἄνευ ἔρωτος καὶ ἄνευ δεσποινίδος σπουδαστὴς ἐν τῇ παραδόσει, ὅταν οἱ εὐτυχεῖς ἐν τῷ ἔρωτι συμφοιτηταὶ του χαράσσωσι τὰ ὀνόματα τῶν ἐρωμένων αὐτῶν κατὰ τὸ διάλειμμα ἐπὶ τῶν ὑαλίνων πλακῶν τῶν παραθύρων, κατὰ δὲ τὴν σοφὴν παράδοσιν τοῦ καθηγητοῦ ἐπὶ τῶν θρανίων; Ὁραῖμι τοῦ Βυρτσβούργου δεσποινίδες, ἐὰν ὑπεβάλετέ ποτε εἰς ἔρηναν τὰς ὑαλίνας πλάκας τοῦ παραθύρου καὶ τὰ θρανία τῶν ἀκροατηρίων τοῦ πανεπιστημίου, ἠθέλατε ἐκπλαγῆ βλέψουσαι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἑκατοντάκις κεχαραγμένα ἐπὶ τῶν ὑάλων καὶ τῶν ξύλων, ὅπως ποτὲ ἐχαράχθη ἡ Δωδεκάδελτος ἐπὶ τῶν χαλκῶν πινακῶν. Συγχρόνως δὲ ἠθέλατε πεισθῆ ὅτι ἡ ἄκακος τοῦ φοιτητοῦ καρδιά τόσῳ εἶνε πιστῶς καὶ στενωῶς πρὸς ὑμᾶς προσδεδεμένη, ὥστε καὶ αἱ μᾶλλον διαφέρουσαι παραδόσεις τῆς φιλοσοφίας, τῆς λογικῆς καὶ μεταφυσικῆς, τοῦ διαφορικοῦ καὶ ὀλοκληρωτικοῦ ὑπολογισμοῦ, τῆς σαρκοκριτικῆς γραμματικῆς καὶ τῶν ὕμνων τοῦ Ῥιγγβέδα, αἱ περὶ Πανδεκτῶν καὶ Εἰσηγήσεων, αἱ περὶ γυναικολογίας καὶ λαρυγγοσκοπίας, δὲν δύνανται ποσῶς ν' ἀφαραπάσωσι τὴν πλήρη καὶ ἀμέριστον αὐτοῦ ποσοχὴν ἀφ' ὑμῶν. . .

Εὐχαρίστως δὲ δυνάμεθα ν' ἀποδείξωμεν ὅτι αἱ κόραι τοῦ Βυρτσβούργου περιδινοῦνται ζωηρότερον καὶ ἐμπαθέστερον τῶν αὐτόθι μαιῶν καὶ μελισσῶν. Ἐνθὺ δὲ αἱ τελευταῖαι πράττουσι τοῦτο μόνον κατὰ τὸ θέρος, καὶ τότε δὲ μόνον εὐδίας οὔσης, αἱ αὐτόθι κόραι περιτρέχουσι τὰς ὁδοὺς ἐν ἐκάστῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους, ἡμέρας καὶ νυκτὸς, κατὰ τὰ φύχη καὶ τὰ θάλπη, ἐν αἰθρία καὶ ἐν χειμῶνι. Αὐτόθι περιτρέχει τὰς ὁδοὺς κατὰ τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὁ αὐτόθι οὐτῶ καλούμενος ἡμίεφθος ἰχθύς, τουτέστι τὸ θῆλυ ὄν, τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὴν χαρίεσσαν ἡλικίαν μεταξὺ παιδίου καὶ ἐφήβου, τὸ ἄγριον καὶ ἀδέσμευτον τοῦτο ὡς πῶλος, πλάσμα, οὐτινος ὁ κόλπος διογκοῦται καὶ εὐρύνεται πλήρης πύθων, καὶ οὐτινος τὰ ὑγρά, λάμποντα, καὶ πλήρη ἐκφράσεως ὄμματα διερευνοῦσι διὰ βλέμματος ἐταστικοῦ τὴν ἀγένειον νεολαίαν. Ἐνταῦθα περιέρχεται ἐν πλήρει ἀνηρᾷ ἡλικίᾳ καὶ ὠριμότητι ἡ υποψήφιος γάμου νεανίας κατὰ τὸ θέρος τῆς ἡλικίας αὐτῆς, εἶτα δὲ ἡ κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ βίου εὐρισκόμενη μεταπύλιος δεσποινίς, ἡ ἀγαπῶσα εἰσέτι τὰ λευκὰ περιλαίμια τοῦ τελευταίου συρμοῦ, ἡ εὐχαρίστως βλέπουσα νέον τινὰ διερχόμενον διὰ τῶν παραθύρων τῆς, ἡ θέτουσα ἄνη ἐπὶ τῆς κόμης, διότι ἐμαράνθησαν τὰ τῶν παρειῶν. Περὶ τίνα δὲ ἵπτανται ἅπασαι αὐταὶ αἱ τάξεις τῆς ἡλικίας τῶν βυρτσβουργίδων;

Δύο στοιχεῖα ὑπάρχουσιν ἐν Βυρτσβούργῳ, πό-